

Bruxelles, 9 martie 2018
(OR. en)

6804/18

**Dosar interinstituțional:
2017/0138 (CNS)**

**FISC 103
ECOFIN 206**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Subiect:	Schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile • <i>Acord politic</i>

I. INTRODUCERE

1. La 21 iunie 2017, Comisia a prezentat propunerea legislativă sus-menționată¹. Obiectivul principal al acestei inițiative este consolidarea transparenței fiscale și a luptei împotriva planificării fiscale agresive prin includerea în Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal² (DAC) existentă a noi dispoziții, care ar obliga statele membre:
 - să stabilească norme pentru comunicarea obligatorie către autoritățile naționale competente de informații referitoare la scheme de planificare fiscală agresivă cu un element transfrontalier („modalități”) de către „intermediari” (de exemplu consultanți fiscali sau alți actori care sunt de obicei implicați în conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea implementării acestor „modalități”); și

¹ Doc. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² JO L 64, 11.3.2011, p. 1, astfel cum a fost modificată.

- să se asigure că autoritățile fiscale naționale schimbă în mod automat aceste informații cu autoritățile fiscale ale altor state membre, utilizând mecanismul prevăzut în DAC.
2. Aspectele vizate de această propunere legislativă sunt o prioritate pe agenda UE și pe agenda internațională în general. În concluziile sale din 25 mai 2016, privind o strategie externă pentru impozitare și măsurile împotriva abuzurilor în ceea ce privește tratatele fiscale, Consiliul UE a invitat Comisia Europeană „să analizeze posibilitatea unor inițiative legislative pe marginea normelor privind informarea obligatorie, inspirate din acțiunea 12 a proiectului OCDE privind BEPS¹, în vederea introducerii unor măsuri disuasive mai eficace vizând intermediarii care contribuie la metode de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale”².
 3. Propunerea Comisiei reflectă în mare parte elementele Acțiunii 12 privind BEPS și, în cadrul OCDE, sunt în curs lucrări privind norme-model privind informarea obligatorie referitoare la modalități de evitare a obligațiilor fiscale. În acest context, precum și în perspectiva viitoarei reuniuni a miniștrilor de finanțe ai G20 și a guvernatorilor băncilor centrale din 17-20 martie 2018 de la Buenos Aires, este important să se reamintească faptul că Consiliul European din martie 2013 a afirmat că „este necesară o cooperare strânsă cu OCDE și cu G20 în vederea elaborării unor standarde agreeate la nivel internațional pentru prevenirea eroziunii bazei fiscale și a transferurilor de profituri.”³ Acordul politic al Consiliului cu privire la acest dosar ar fi o evoluție importantă în acest context.
 4. Una dintre prioritățile pe care Consiliul European din iunie 2014 le-a stabilit pentru Uniune pentru următorii cinci ani este „garantarea echității: prin combaterea evaziunii fiscale și a fraudei fiscale astfel încât toți să contribuie în mod echitabil.”⁴ Mai mult, Consiliul European din decembrie 2014 a conchis că „trebuie sporite de urgență eforturile de combatere a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive, atât la nivel mondial, cât și la nivelul UE.”⁵ În iunie 2016, Consiliul European a declarat că „lupta împotriva fraudei fiscale, evaziunii fiscale și evitării obligațiilor fiscale, precum și împotriva spălării de bani rămâne o prioritate,

¹ Planul de acțiune al OCDE privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) a fost aprobat în 2015 de către miniștrii de finanțe ai G20 și șefii de stat ai G20 și a fost salutat de ECOFIN în concluziile Consiliului din decembrie 2015 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) în contextul UE (doc. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, punctul 6).

² Doc. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, punctul 12.

³ Doc. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, punctul 6.

⁴ Doc. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, punctul 2.

⁵ Doc. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, punctul 3.

atât în cadrul UE, cât și pe plan internațional”¹, făcând trimitere, în special, la două recente modificări ale DAC².

5. Comitetul Economic și Social European și-a dat avizul cu privire la această propunere legislativă la 18 ianuarie 2018³, iar avizul Parlamentului European a fost emis la 1 martie 2018⁴.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ

6. Președinția bulgară a făcut o prioritate din lucrările cu privire la acest dosar, bazându-se pe progresele semnificative înregistrate de președinția estoniană în cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni fiscale și al Grupului de lucru la nivel înalt pentru chestiuni fiscale. În Foaia sa de parcurs privind politica fiscală, președinția bulgară s-a angajat să depună eforturi pentru obținerea unui acord rapid cu privire la acest dosar⁵. În 2018, au avut loc patru reuniuni ale Grupului de lucru pentru chestiuni fiscale (la 9 ianuarie, 26 ianuarie, 8 februarie și 26 februarie 2018). De asemenea, acest dosar a fost discutat în cadrul reuniunii Grupului de lucru la nivel înalt pentru chestiuni fiscale din 28 februarie 2018, precum și al reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți (partea II) din 7 martie 2018.
7. Toate delegațiile sunt de acord cu principiul că comunicarea de informații referitoare la modalități de planificare fiscală potențial agresivă cu dimensiune transfrontalieră poate contribui în mod eficace la un mediu de fiscalitate echitabilă în cadrul pieței interne și sunt de acord ca autoritățile fiscale să comunice și să facă schimb de informații cu omologii lor din alte state membre.
8. În cadrul reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți (partea II) din 7 martie 2018, majoritatea delegațiilor au fost în măsură să sprijine textul de compromis al Președinției prezentat cu ocazia respectivă. Cu toate acestea, unele state membre încă au avut rezerve cu privire la „semnul distinctiv C.1” (a se vedea partea III din prezenta notă), iar o delegație a avut o rezervă cu privire la textul „semnului distinctiv E.3”.

¹ Doc. EUCO 26/16 CO EUR 5 CONCL 3, punctul 17.

² Consiliul a extins domeniul de aplicare al DAC la schimbul automat de informații privind deciziile fiscale și acordurile prealabile privind prețul de transfer (în 2015) și privind rapoartele pentru fiecare țară ale marilor grupuri de întreprinderi multinaționale (în 2016).

³ Doc. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁵ Doc. 5668/18 FISC 37 FISC 37, punctul 9.

9. Prin urmare, în perspectiva reuniunii Consiliului ECOFIN și având obiectivul de a aborda preocupările rămase ale tuturor delegațiilor, Președinția prezintă un text de compromis actualizat, astfel cum figurează în anexa I la prezenta notă. De asemenea, Președinția propune ca textul directivei să fie însoțit de o declarație a Consiliului (astfel cum figurează în anexa II la prezenta notă), care ar urma să fie consemnată în procesul-verbal al Consiliului cu ocazia adoptării directivei respective.
10. Președinția își exprimă speranța că aspectul esențial descris în partea III a prezentei note (privind „semnul distinctiv C.1”) este soluționat, că toate delegațiile sunt în măsură să accepte textul „semnului distinctiv E.3” și că se poate ajunge la un acord politic privind textul de compromis în cadrul reuniunii ECOFIN din martie 2018.

III. ASPECT ESENȚIAL - „*Semnul distinctiv C.1*” privind modalitățile raportabile

11. Unul dintre „semnele distinctive” (descrieri ale „modalităților” raportabile) vizează plățile transfrontaliere deductibile care prezintă anumite caracteristici (a se vedea anexa IV preambul și secțiunea C punctul 1 din textul de compromis al Președinției pentru proiectul de directivă).
12. În cadrul reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți (partea II) din 7 martie 2018, au fost menționate în principal următoarele chestiuni în legătură cu „semnul distinctiv C.1”:
 - a) anexa IV secțiunea C punctul 1 litera (b) punctul (i): unele delegații nu au putut accepta, ca una dintre caracteristicile modalităților care intră sub incidența „semnului distinctiv C.1”, ca o jurisdicție a unui beneficiar al acestor plăți să nu impună niciun impozit pe profit sau să impună un astfel de impozit la o rată zero. Aceste delegații arată că o astfel de cerință, dacă nu ar avea un domeniu limitat, ar cauza o sarcină administrativă disproporționată în raport cu obiectivele urmărite de directiva de modificare. Cu toate acestea, majoritatea delegațiilor au fost de părere că absența unui impozit pe profit sau un impozit pe profit la o rată zero sunt caracteristici atractive pentru modalitățile de evitare a obligațiilor fiscale și că „semnul distinctiv C.1” ar trebui, în mod cert, să acopere aceste cazuri;

- b) anexa IV secțiunea C punctul 1 litera (b) punctul (ii): din același motiv indicat mai sus, o serie de delegații nu au putut sprijini propunerea ca „semnul distinctiv C.1” să vizeze modalități care implică jurisdicții care impun un impozit pe profit la o rată oficială mai mică de 35 % din rata medie oficială a impozitului pe profit din UE. În acest context, multe delegații au reamintit opoziția lor de principiu față de o trimitere la o rată oficială a impozitului pe profit ca indicator de risc potențial de planificare fiscală agresivă. Pe de altă parte, o serie de delegații au insistat asupra faptului că această caracteristică ar trebui să rămână în domeniul de aplicare al „semnului distinctiv C.1” [secțiunea C punctul 1 litera (b) punctul (ii)];
- c) anexa IV secțiunea C punctul 1 litera (c): o delegație a solicitat excluderea din domeniul de aplicare al acestei litere a plăților care beneficiază de o „scutire parțială de impozit”;
- d) anexa IV secțiunea C punctul 1 litera (d): unele delegații au fost de părere că, în vederea reducerii sarcinii administrative și a concentrării atenției asupra modalităților care cauzează riscul cel mai ridicat, domeniul de aplicare al acestei modalități ar trebui să fie limitat doar la „regimurile fiscale preferențiale dăunătoare”. Alte câteva delegații au solicitat ca domeniul de aplicare al acestei litere și al întregului semn distinctiv C.1 să fie menținut cât mai larg posibil.

13. Este important să se ia act de faptul că domeniul de aplicare al „testului beneficiului principal”, astfel cum este descris în preambulul anexei IV din proiectul de directivă de modificare, rămâne o componentă importantă a „semnului distinctiv C.1”.¹ Este necesar să se găsească un echilibru just atunci când se decide ce tipuri de modalități descrise în „semnul distinctiv C.1” ar trebui, în cele din urmă, să fie supuse „testului beneficiului principal”. Unele delegații au fost de părere că, în cazul în care modalitățile descrise în „semnul distinctiv C.1” nu sunt supuse „testului beneficiului principal”, autoritățile competente ar primi prea multe informații, care ar fi prea împovărătoare pentru a fi prelucrate și a se stabili cazurile de evitare a obligațiilor fiscale. Pe de altă parte, multe delegații au indicat că este util să se mențină un domeniu de aplicare al „semnului distinctiv C.1” cât mai larg posibil, fără să se aplice „testul beneficiului principal”, astfel încât toate aceste informații să facă obiectul unui schimb automat între autoritățile competente.

¹ În esență, „testul beneficiului principal” este trecut și modalitatea devine raportabilă atunci când beneficiul principal sau unul dintre beneficiile principale pe care o persoană ar spera să le obțină în urma modalității raportabile care intră sub incidența „semnului distinctiv C.1” este obținerea unui avantaj fiscal.

14. În perspectiva reuniunii ECOFIN din martie, Președinția speră că textul de compromis privind „semnul distinctiv C.1”, care figurează în anexa I la prezenta notă, ar putea fi acceptat de toate delegațiile. Acesta ar urma să conțină următoarele modificări:

- semnul distinctiv C.1 ar include punctul (i) de la litera (b) (0 % sau niciun impozit pe profit), iar domeniul de aplicare al acestui punct ar fi extins, de asemenea, la cazurile de rată a impozitului pe profit „aproape egală cu zero”;
- punctul (ii) de la litera (b) (impozit pe profit la o rată oficială mai mică de 35 % din rata medie oficială a impozitului pe profit din Uniune) ar fi eliminat, având în vedere că majoritatea modalităților relevante ar fi acoperite în mod eficace de partea rămasă a „semnului distinctiv C.1”;
- domeniul de aplicare al literei (c) ar acoperi doar plățile care beneficiază de o scutire integrală de impozit;
- domeniul de aplicare al literei (d) ar continua să acopere toate regimurile fiscale preferențiale și ar face obiectul „testului beneficiului principal”;
- modalitățile care intră sub incidența literelor menționate mai sus [litera (b) punctul (i), litera (c) și litera (d)] ar face obiectul „testului beneficiului principal”.

IV. CALEA DE URMAT

15. În acest context, Președinția speră că textul, astfel cum figurează în anexa I la prezenta notă, precum și proiectul de declarație a Consiliului din anexa II ar putea fi acceptabile pentru toate delegațiile, deschizând calea către un acord politic în cadrul Consiliului ECOFIN.
16. Prin urmare, Consiliul este invitat:
- să ajungă la un acord politic cu privire la proiectul de directivă, pe baza textului de compromis al Președinției, astfel cum figurează în anexa I la prezenta notă, în vederea adoptării directivei, sub rezerva revizuirii de către experții juriști-lingviști și
 - să solicite consemnarea în procesul-verbal a unei declarații a Consiliului, astfel cum figurează în anexa II la prezenta notă, cu ocazia adoptării directivei.

**PROIECT DE
DIRECTIVĂ A CONSILIULUI**

**de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de
informații în
domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 113 și 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

- (1) Pentru a permite luarea de noi inițiative în domeniul transparenței fiscale la nivelul Uniunii, Directiva 2011/16/UE¹ a Consiliului a fost modificată în mai multe rânduri în ultimii ani. În acest context, Directiva (UE) 2014/107² a Consiliului a introdus un standard comun de raportare (SCR) pentru informațiile cu privire la conturile financiare din cadrul Uniunii. Standardul, care a fost elaborat în cadrul OCDE, prevede schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de nerezidenții fiscali și stabilește un cadru pentru acest schimb de informații la nivel mondial. Directiva 2011/16/UE a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului³, care prevedea schimbul automat de informații privind deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră, și prin Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului⁴, care prevedea schimbul automat obligatoriu de informații privind raportarea pentru fiecare țară a întreprinderilor multinaționale în rândul autorităților fiscale. Având în vedere utilitatea pentru autoritățile fiscale a informațiilor care au ca scop combaterea spălării banilor, Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului⁵ a impus statelor membre obligația de a oferi administrațiilor fiscale acces la procedurile de precauție privind clientela aplicate de instituțiile financiare în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁶. Cu toate că Directiva 2011/16/UE a fost modificată de mai multe ori în scopul îmbunătățirii mijloacelor pe care le pot folosi autoritățile fiscale pentru a reacționa la planificarea fiscală agresivă, există în continuare o nevoie de consolidare a anumitor aspecte specifice privind transparența din cadrul de impozitare existent.

-
- ¹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).
- ² Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).
- ³ Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 332, 18.12.2015, p. 1).
- ⁴ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).
- ⁵ Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor (JO L 342, 16.12.2016, p. 1).
- ⁶ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (2) Statelor membre le este din ce în ce mai greu să își protejeze bazele fiscale naționale împotriva eroziunii, pe măsură ce structurile de planificare fiscală au evoluat într-unele foarte sofisticate și profită deseori de mobilitatea sporită atât a capitalului, cât și a persoanelor în cadrul pieței interne. Aceste structuri constau de obicei în modalități care sunt dezvoltate la nivelul mai multor jurisdicții și permit transferarea profiturilor impozabile către regimuri fiscale mai favorabile sau au efectul de a reduce cuantumul global al impozitelor care trebuie plătite de contribuabil. Ca urmare, state membre se confruntă deseori cu reduceri considerabile ale veniturilor lor fiscale, ceea ce le împiedică să aplice politici fiscale favorabile creșterii economice. Prin urmare, este esențial ca autoritățile fiscale ale statelor membre să obțină informații cuprinzătoare și relevante cu privire la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă. Aceste informații ar permite autorităților respective să poată reacționa cu promptitudine împotriva practicilor fiscale dăunătoare și să elimine lacunele prin adoptarea de acte legislative sau prin efectuarea de evaluări adecvate ale riscurilor și de audituri fiscale. Nicio reacție din partea autorităților fiscale împotriva unei scheme raportate nu ar trebui totuși să însemne aprobare.
- (3) Având în vedere că majoritatea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă traversează mai multe jurisdicții, comunicarea de informații cu privire la aceste modalități ar duce la rezultate pozitive suplimentare dacă informațiile respective ar fi de asemenea împărtășite între statele membre. În special, schimbul automat de informații între autoritățile fiscale este esențial pentru a pune la dispoziția acestor autorități informațiile care le sunt necesare pentru a putea lua măsuri în cazul în care observă practici fiscale agresive.

- (4) Recunoscând modul în care un cadru transparent pentru dezvoltarea activității economice ar putea contribui la combaterea evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale pe piața internă, Comisia a fost invitată să se angajeze în inițiative privind comunicarea obligatorie a informațiilor referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă, în concordanță cu Acțiunea 12 a Planului OCDE privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS). În acest context, Parlamentul European a solicitat măsuri mai dure împotriva intermediarilor care participă la modalități ce pot duce la evitarea obligațiilor fiscale și la evaziune fiscală. De asemenea, este important să se ia act de faptul că, în „Declarația G7 de la Bari privind combaterea infracțiunilor fiscale și a altor fluxuri financiare ilicite” din 13 mai 2017, OCDE a fost invitată să înceapă discuțiile cu privire la posibile metode de abordare a modalităților concepute pentru eludarea raportării în temeiul Standardului comun de raportare sau menite să îi pună pe beneficiarii efectivi la adăpostul unor structuri netransparente, ținând seama, de asemenea, de normele-model privind informarea obligatorie inspirate de abordarea adoptată pentru modalitățile de evitare prezentate în raportul referitor la Acțiunea 12 privind BEPS.
- (5) Este necesar să se reamintească modul în care anumiți intermediari financiari și alți furnizori de servicii de consiliere fiscală par să își fi ajutat în mod activ clienții să ascundă offshore. Mai mult, cu toate că SCR introdus prin Directiva 2014/107/UE¹ a Consiliului reprezintă un important pas înainte în crearea unui cadru transparent de impozitare în Uniune, cel puțin în ceea ce privește informațiile referitoare la conturile financiare, el poate fi în continuare îmbunătățit.

¹ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1).

- (6) Comunicarea informațiilor referitoare la modalitățile de planificare fiscală potențial agresivă cu dimensiune transfrontalieră poate contribui în mod eficace la eforturile de creare a unui mediu de fiscalitate echitabilă în cadrul pieței interne. În acest context, impunerea asupra intermediarilor a obligației de a informa autoritățile fiscale cu privire la anumite modalități transfrontaliere care ar putea fi utilizate în scopul planificării fiscale agresive ar constitui un pas în direcția cea bună. Pentru a dezvolta o politică mai cuprinzătoare, ar fi de asemenea esențial ca un al doilea pas, după comunicarea informațiilor, să fie împărtășirea de către autoritățile fiscale a acestor informații omologilor lor din alte state membre. Aceste mecanisme ar trebui să sporească și eficacitatea SCR. În plus, ar fi esențial să se acorde acces Comisiei la un volum suficient de informații care să îi permită acesteia să monitorizeze buna funcționare a prezentei directive. Acest acces al Comisiei la informații nu scutește un stat membru de obligațiile sale de a notifica toate ajutoarele de stat Comisiei.
- (7) Se recunoaște faptul că comunicarea informațiilor referitoare la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă ar avea mai multe șanse de a-și atinge efectul disuasiv dorit dacă informațiile relevante ar ajunge de timpuriu la autoritățile fiscale, cu alte cuvinte înainte ca modalitățile la care se referă informațiile să fie efectiv implementate. Pentru a facilita sarcina administrațiilor statelor membre, schimbul automat ulterior al informațiilor referitoare la aceste modalități ar putea avea loc trimestrial.
- (8) Pentru a asigura buna funcționare a pieței și pentru a preveni apariția de lacune în cadrul normativ propus, obligația de comunicare a informațiilor ar trebui impusă tuturor actorilor care sunt implicați de obicei în conceperea, comercializarea, organizarea sau gestionarea implementării unei tranzacții transfrontaliere raportabile sau a unei serii de astfel de tranzacții, precum și asupra celor care oferă asistență sau consiliere. De asemenea, nu ar trebui pierdut din vedere faptul că, în anumite cazuri, obligația de comunicare a informațiilor nu ar putea fi impusă unui intermediar din cauza unui privilegiu juridic profesional sau în cazul în care nu există niciun intermediar deoarece, de exemplu, contribuabilul concepe și implementează singur o schemă. Așadar, ar fi esențial ca, în astfel de circumstanțe, autoritățile fiscale să nu piardă posibilitatea de a primi informații cu privire la modalitățile fiscale care este posibil să fie legate de planificarea fiscală agresivă. Prin urmare, ar fi necesar ca, în aceste cazuri, obligația de comunicare a informațiilor să fie transferată asupra contribuabilului care beneficiază de modalitatea respectivă.

- (9) Modalitățile de planificare fiscală agresivă au evoluat de-a lungul anilor pentru a deveni mult mai complexe și sunt întotdeauna supuse unor modificări și adaptări constante ca reacție la contramăsurile defensive luate de autoritățile fiscale. Având în vedere cele de mai sus, ar fi mai eficace să se încerce captarea modalităților de planificare fiscală potențial agresivă prin compilarea unei liste a acelor caracteristici și elemente ale tranzacțiilor care prezintă un puternic indiciu de evitare a obligațiilor fiscale sau de abuz fiscal, mai degrabă decât să se definească conceptul de planificare fiscală agresivă. Aceste indicii sunt denumite „semne distinctive”.
- (10) Dat fiind că obiectivul principal al unui astfel de act legislativ ar trebui să se concentreze pe asigurarea bunei funcționări a pieței interne, ar fi esențial să nu se reglementeze la nivelul Uniunii mai mult decât este necesar pentru a atinge obiectivele avute în vedere. De aceea, ar fi necesar ca orice norme comune privind comunicarea de informații să fie limitate la situațiile transfrontaliere, și anume la situațiile în care sunt implicate fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță. În asemenea circumstanțe, din cauza impactului potențial asupra funcționării pieței interne, se justifică necesitatea de a adopta un set comun de norme, în loc de a lăsa statelor membre sarcina de a aborda această chestiune. Un stat membru ar putea adopta măsuri suplimentare de raportare la nivel național de natură similară, însă informațiile colectate în plus față de ceea ce este raportabil în conformitate cu directiva nu ar trebui comunicate în mod automat către autoritățile competente din celelalte state membre. Informațiile respective ar putea face obiectul unui schimb de informații la cerere sau spontan, în conformitate cu normele aplicabile.
- (11) Având în vedere că modalitățile cu privire la care se comunică informații ar trebui să aibă o dimensiune transfrontalieră, ar fi important ca informațiile relevante să fie împărtășite și autorităților fiscale din alte state membre, pentru a asigura eficacitatea maximă a prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă. Mecanismul pentru schimbul de informații în contextul deciziilor fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și al acordurilor prelabile privind prețul de transfer ar trebui utilizat și pentru a permite schimbul automat obligatoriu între autoritățile fiscale din Uniune al informațiilor comunicate cu privire la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală potențial agresivă.

- (12) Pentru a facilita schimbul automat de informații și a spori utilizarea eficientă a resurselor, schimburile de informații ar trebui să fie realizate prin intermediul rețelei comune de comunicații (CCN) dezvoltate de Uniune. În acest context, informațiile ar fi înregistrate într-un registru central securizat privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. De asemenea, statele membre ar trebui să implementeze o serie de modalități practice, între care măsuri de standardizare a comunicării tuturor informațiilor necesare prin crearea unui formular standard. Aceasta ar trebui să presupună, de asemenea, specificarea cerințelor lingvistice pentru schimbul de informații avut în vedere și actualizarea în consecință a CCN.
- (13) Pentru a reduce la minimum costurile și sarcinile administrative atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru intermediari, și pentru a asigura eficacitatea prezentei directive în ceea ce privește descurajarea practicilor de planificare fiscală agresivă, domeniul de aplicare al schimbului automat de informații legat de modalitățile transfrontaliere raportabile în interiorul Uniunii ar trebui să fie în concordanță cu evoluțiile pe plan internațional. Ar trebui introdus un semn distinctiv specific în vederea combaterii modalităților concepute pentru a eluda obligațiile de raportare care implică schimburi automate de informații. Din punctul de vedere al acestui semn distinctiv, acordurile referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare în temeiul Standardului comun de raportare (CRS) al OCDE ar trebui tratate ca fiind echivalente cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 8 alineatul (3a) și în anexa I din Directiva (UE) 2014/107 a Consiliului. În cadrul punerii în aplicare a părților prezentei directive care vizează modalitățile de evitare a CRS și acordurile care implică persoane juridice sau construcții juridice sau orice alte structuri similare, statele membre ar putea utiliza activitatea OCDE și, mai precis, normele sale model privind informarea obligatorie în scopul de a aborda modalitățile de evitare a Standardului comun de raportare și structurile offshore opace, precum și comentariul aferent, drept sursă de ilustrare sau de interpretare, pentru a asigura coerența aplicării în toate statele membre în măsura în care aceste texte sunt aliniate la dispozițiile de drept al UE.

(13a) Deși impozitarea directă rămâne în sfera de competență a statelor membre, este oportun să se facă trimitere la o rată a impozitului pe profit egală cu zero sau aproape egală cu zero, exclusiv în scopul de a se defini în mod clar domeniul de aplicare al semnului distinctiv care acoperă modalități care implică tranzacții transfrontaliere, care ar trebui să fie raportate în temeiul Directivei 2011/16/UE de către intermediari sau, după caz, de către contribuabili și în privința cărora autoritățile competente ar trebui să facă schimb de informații în mod automat. În plus, este necesar să se amintească faptul că modalitățile transfrontaliere care implică o planificare fiscală agresivă și care au ca scop principal sau printre scopurile principale obținerea unui avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dreptului fiscal aplicabil se supun normei generale antiabuz, astfel cum figurează la articolul 6 din Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne.

- (14) Pentru a îmbunătăți perspectivele de eficacitate ale prezentei directive, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni împotriva încălcării normelor naționale de punere în aplicare a prezentei directive și să asigure faptul că aceste sancțiuni se aplică efectiv în practică, sunt proporționale și au un efect disuasiv.
- (15) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, în special pentru schimbul automat de informații între autoritățile fiscale, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare pentru a adopta un formular standard cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic. Din același motiv, Comisiei ar trebui să îi fie conferite, de asemenea, competențe de executare pentru a adopta măsurile practice necesare pentru actualizarea registrului central privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (16) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive trebuie să fie în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului² și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (17) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (18) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin descurajarea utilizării de modalități transfrontaliere de planificare fiscală agresivă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual într-un mod necoordonat, ci poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii datorită faptului că vizează scheme care sunt dezvoltate pentru a putea profita de deficiențe ale pieței care provin din interacțiunea dintre norme fiscale naționale disparate, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv, în special având în vedere faptul că este limitată la modalitățile cu o dimensiune transfrontalieră care implică mai mult de un stat membru sau un stat membru și o țară terță.
- (19) Prin urmare, Directiva 2011/16/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

² Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

Articolul 1

Directiva 2011/16/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 9 se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a, 8aa și 8aaa, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă în afara articolului 8 alineatele (1) și (3a) și a articolelor 8a, 8aa și 8aaa, comunicarea sistematică de informații predefinite prevăzută la literele (a) și (b) de la prezentul punct.”;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„18. «modalitate transfrontalieră» înseamnă o modalitate care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

- (a) nu toți participanții la modalitate sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;
- (b) unul sau mai mulți participanți la modalitate au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;
- (c) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar modalitatea constituie totalitatea sau o parte a activității acelui sediu permanent;
- (d) unul sau mai mulți participanți la modalitate desfășoară o activitate într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau a institui un sediu permanent în acea jurisdicție;
- (e) o astfel de modalitate are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau a identificării beneficiarilor reali.

În sensul articolului 3 punctele 18-26, al articolului 8aaa și al anexei IV, o modalitate include de asemenea o serie de modalități. O modalitate poate cuprinde mai multe etape sau părți;

- 19. «modalitate transfrontalieră raportabilă» înseamnă orice modalitate transfrontalieră care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa IV;
- 20. «semn distinctiv» înseamnă o caracteristică sau o însușire a unei modalități transfrontaliere care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este menționată în anexa IV;

21. «intermediar» înseamnă orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unei modalități transfrontaliere raportabile.

De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unei modalități transfrontaliere raportabile. Orice persoană are dreptul să furnizeze dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-o modalitate transfrontalieră raportabilă. În acest scop, o persoană se poate referi la toate faptele și circumstanțele relevante, la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții suplimentare:

- (a) să fie rezidentă în scopuri fiscale într-un stat membru;
 - (b) să aibă un sediu permanent într-un stat membru prin care să fie furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză;
 - (c) să fie constituită într-un stat membru sau să fie reglementată de legislația unui stat membru;
 - (d) să fie înregistrată într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță într-un stat membru;
22. «contribuabil relevant» înseamnă orice persoană căreia i se pune la dispoziție o modalitate transfrontalieră raportabilă în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze o modalitate transfrontalieră raportabilă sau care a implementat prima etapă a unei astfel de modalități;

23. în sensul articolului 8aaa, «întreprindere asociată» înseamnă o persoană care este legată de altă persoană cel puțin în unul din următoarele moduri:

- (a) o persoană participă la gestionarea unei alte persoane prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celeilalte persoane;
- (b) o persoană participă la controlul asupra unei alte persoane printr-o participație care depășește 25 % din drepturile de vot;
- (c) o persoană participă la capitalul unei alte persoane printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 25 % din capital;
- (d) o persoană are dreptul să primească 25 % sau mai mult din profitul unei alte persoane.

Dacă mai multe persoane participă, în modurile sus-menționate, la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul aceleiași persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

Dacă aceleași persoane participă, în modurile sus-menționate, la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul mai multor persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

În sensul prezentului punct, o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații la toate drepturile de vot sau proprietatea asupra capitalului a entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea cerințelor de la litera (c) se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană care deține mai mult de 50 % din drepturile de vot deține 100 % din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați o singură persoană;

24. [...]
25. «modalitate comercializabilă» înseamnă o modalitate transfrontalieră care este proiectată, comercializată, pregătită pentru implementare sau pusă la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acesteia;
26. «modalitate ad-hoc» înseamnă orice modalitate transfrontalieră care nu este o modalitate comercializabilă.”

2. În capitolul II secțiunea II se adaugă următorul articol:

„Articolul 8aaa

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la
modalitățile transfrontaliere raportabile

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să depună la autoritățile competente informațiile aflate la cunoștința, în posesia sau sub controlul lor cu privire la modalitățile transfrontaliere raportabile, în termen de 30 de zile începând:
- (a) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră raportabilă este pusă la dispoziție în vederea implementării sau
 - (b) din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră raportabilă este pregătită pentru implementare sau
 - (c) din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare a modalității transfrontaliere raportabile, oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În pofida primului paragraf, intermediarii menționați la articolul 3 punctul 21 al doilea paragraf au, de asemenea, obligația de a depune informații în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere, în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

- (1a) În cazul modalităților comercializabile, statele membre iau măsurile necesare pentru a impune intermediarului să întocmească un raport periodic, la fiecare trei luni, prin care să furnizeze o variantă actualizată care să conțină informațiile raportabile noi, menționate la alineatul (6) literele (a), (d), (g) și (h), care au devenit disponibile de la depunerea ultimului raport.

- (1b) În cazul în care intermediarul are răspunderea de a depune informații privind modalitățile transfrontaliere raportabile la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai în statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:
- (a) în statul membru în care intermediarul își are rezidența fiscală;
 - (b) în statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin care sunt furnizate serviciile legate de modalitatea în cauză;
 - (c) în statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat;
 - (d) în statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională legată de servicii juridice, fiscale sau de consultanță.
- (1c) În cazul în care, în temeiul alineatului (1b), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este scutit de depunerea informațiilor dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.
- (2) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a da intermediarilor dreptul la o derogare de la depunerea informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră raportabilă în cazul în care obligația de raportare ar încălca privilegiul juridic profesional în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv. În aceste circumstanțe, fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune intermediarilor să notifice fără întârziere oricărui alt intermediar sau, dacă nu există un alt intermediar, contribuabilului relevant obligațiile de informare care îi revin în temeiul alineatului (2a).

Intermediarii nu pot beneficia de o derogare în temeiul primului paragraf decât în măsura în care își desfășoară activitatea în limitele legilor naționale relevante care le definesc profesia.

- (2a) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care nu există niciun intermediar sau în care intermediarul informează contribuabilul relevant sau un alt intermediar cu privire la aplicarea unei derogări în temeiul alineatului (2), obligația de depunere a informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră raportabilă să revină celuilalt intermediar informat sau, dacă acesta nu există, contribuabilului relevant.
- (2b) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare depune informațiile în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care modalitatea transfrontalieră raportabilă este pusă la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării sau este pregătită pentru implementarea de către contribuabilul relevant sau din momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare legat de contribuabilul relevant, oricare dintre aceste momente survine mai întâi.

În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de a depune informații privind modalitatea transfrontalieră raportabilă la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații se depun numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

- (i) statul membru în care contribuabilul relevant își are rezidența fiscală;
- (ii) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de modalitatea în cauză;
- (iii) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru;
- (iv) statul membru în care contribuabilul relevant desfășoară o activitate, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent în niciun stat membru.

- (2c) În cazul în care, în temeiul alineatului (2b), există o obligație de raportare multiplă, contribuabilul relevant este scutit de depunerea informațiilor dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații au fost depuse într-un alt stat membru.
- (3) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de depunere a informațiilor cu privire la modalitatea transfrontalieră raportabilă să revină tuturor intermediarilor implicați în aceeași modalitate transfrontalieră raportabilă.

Un intermediar este scutit de depunerea informațiilor numai dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (6) au fost depuse deja de un alt intermediar.

- (3a) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a impune ca, în cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant și în care există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care depune informațiile în conformitate cu alineatul (2a) să fie cel care ocupă primul loc în lista de mai jos:
- (i) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la modalitatea transfrontalieră raportabilă;
 - (ii) contribuabilul relevant care gestionează implementarea modalității.

Orice contribuabil relevant este scutit de depunerea informațiilor numai dacă are o dovadă, în conformitate cu dreptul intern, că aceleași informații menționate la alineatul (6) au fost depuse deja de un alt contribuabil relevant.

- (3b) Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a impune fiecărui contribuabil relevant să depună la administrația fiscală informațiile cu privire la utilizarea modalității în fiecare an în care aceasta a fost utilizată.
- (4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a le impune intermediarilor și contribuabililor relevanți să depună informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere raportabile a căror primă etapă a fost implementată între data intrării în vigoare și data aplicării prezentei directive. Intermediarii și contribuabilii relevanți, după caz, depun informațiile cu privire la modalitățile transfrontaliere raportabile respective până la 31 august 2020.
- (5) Autoritatea competentă a unui stat membru în care au fost depuse informațiile în conformitate cu alineatele (1) - (4) din prezentul articol comunică, prin intermediul unui schimb automat, informațiile specificate la alineatul (6) din prezentul articol către autoritățile competente din toate celelalte state membre, în conformitate cu modalitățile practice adoptate în temeiul articolului 21.

- (6) Informațiile care trebuie comunicate de un stat membru în temeiul alineatului (5) includ următoarele, după caz:
- (a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor relevanți, inclusiv numele, data și locul nașterii (în cazul unei persoane fizice), reședința fiscală și numărul de identificare fiscală (NIF) ale acestora, și, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;
 - (b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa IV care fac ca modalitatea transfrontalieră să fie raportabilă;
 - (c) un rezumat al conținutului modalității transfrontaliere raportabile, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscută de obicei, dacă există, și o descriere abstractă a modalităților sau activităților economice relevante, fără a duce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial ori a unor informații a căror dezvăluire ar fi contrară politicilor publice;
 - (d) data la care s-a desfășurat sau la care se va desfășura prima etapă a implementării modalității transfrontaliere raportabile;
 - (e) detalii privind dispozițiile naționale care constituie baza modalității transfrontaliere raportabile;
 - (f) valoarea modalității transfrontaliere raportabile;
 - (g) identificarea statului membru al contribuabilului (contribuabililor) relevant (revanți) și a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de modalitatea transfrontalieră raportabilă;
 - (h) identificarea oricărei alte persoane din statul membru, dacă există, care este probabil să fie afectată de modalitatea transfrontalieră raportabilă, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană.

- (6a) Absența reacției din partea unei administrații fiscale la o modalitate transfrontalieră raportabilă nu implică acceptarea valabilității acestei modalități sau a tratamentului său fiscal.
- (7) Pentru a facilita schimbul de informații menționat la alineatul (5) din prezentul articol, Comisia adoptă modalitățile practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (6) din prezentul articol, în cadrul procedurii de stabilire a formularului standard menționat la articolul 20 alineatul (5).
- (8) Comisia nu are acces la informațiile menționate la alineatul (6) literele (a), (c) și (h).
- (9) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost depuse informațiile. Primele informații se comunică până la 31 octombrie 2020.”

3. La articolul 20, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia adoptă formulare standard, inclusiv regimul lingvistic, în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2), în următoarele cazuri:

- (a) pentru schimbul automat de informații privind deciziile anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile prealabile privind prețul de transfer, în conformitate cu articolul 8a, înainte de 1 ianuarie 2017;
- (b) pentru schimbul automat de informații privind modalitățile transfrontaliere raportabile, în conformitate cu articolul 8aaa, înainte de 30 iunie 2019.

Aceste formulare standard nu conțin mai mult decât componentele pentru schimbul de informații enumerate la articolul 8a alineatul (6) și la articolul 8aaa alineatul (6) și alte câmpuri conexe care sunt legate de aceste componente și care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor respective ale articolelor 8a și 8aaa.

Regimul lingvistic menționat la primul paragraf nu împiedică statele membre să comunice informațiile menționate la articolele 8a și 8aaa în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii. Cu toate acestea, este posibil ca regimul lingvistic respectiv să prevadă transmiterea elementelor esențiale ale informațiilor și într-o altă limbă oficială a Uniunii.”

4. La articolul 21, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Până la 31 decembrie 2017, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8a alineatele (1) și (2) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Până la 31 decembrie 2019, Comisia dezvoltă și dotează cu sprijin tehnic și logistic un registru central securizat la nivel de stat membru privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, în care informațiile care urmează să fie comunicate în cadrul articolului 8aaa alineatele (5), (6) și (7) se înregistrează în vederea efectuării schimbului automat prevăzut la respectivele alineate.

Autoritățile competente ale tuturor statelor membre au acces la informațiile înregistrate în respectivul registru. Comisia are, la rândul ei, acces la informațiile înregistrate în respectivul registru, dar în limitele prevăzute la articolul 8a alineatul (8) și la articolul 8aaa alineatul (8). Modalitățile practice necesare sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).

Până când respectivul registru central securizat devine operațional, schimbul automat menționat la articolul 8a alineatele (1) și (2) și la articolul 8aaa alineatele (5), (6) și (7) se realizează în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu modalitățile practice aplicabile.”

5. La articolul 23, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre transmit Comisiei o evaluare anuală a eficacității schimbului automat de informații prevăzut la articolele 8, 8a, 8aa și 8aaa, precum și rezultatele practice obținute. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formularul și condițiile de comunicare a evaluării anuale respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”

6. Articolul 25a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25a

Sanctiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și în ceea ce privește articolele 8aa și 8aaa și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.”

7. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Raportare

- (1) O dată la fiecare cinci ani după data de 1 ianuarie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive.
- (2) O dată la fiecare doi ani după data de 1 iulie 2020, statele membre și Comisia evaluează relevanța anexei IV, iar Comisia prezintă un raport Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

8. Se adaugă anexa IV, al cărei text figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

- (1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2019 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând de la 1 iulie 2020.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele

„ANEXA IV
SEMNE DISTINCTIVE

Semnele distinctive generice din categoria A și semnele distinctive specifice din categoria B și din categoria C punctul 1 litera (b) punctul (i), [...] și literele (c) și (d) pot fi luate în considerare numai în cazul în care trec «testul beneficiului principal».

Testul beneficiului principal

Testul se consideră a fi trecut dacă se poate stabili faptul că beneficiul principal sau unul dintre beneficiile principale pe care o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să le obțină de pe urma unei modalități, ținând seama de toți factorii și toate circumstanțele relevante, este obținerea unui avantaj fiscal.

În contextul semnului distinctiv de la categoria C punctul 1, prezența condițiilor enunțate la categoria C punctul 1 litera (b) punctul (i), [...] litera (c) sau litera (d), necoroborată cu alte elemente, nu poate constitui un motiv pentru a concluziona că o modalitate trece testul beneficiului principal.

A. Semne distinctive generice legate de testul beneficiului principal

1. O modalitate în cazul căreia contribuabilul relevant sau un participant la modalitate se angajează să respecte o condiție de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care modalitatea respectivă ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale.
2. O modalitate în cazul căreia intermediarul este îndreptățit să primească un comision (sau dobândă, remunerare pentru costurile financiare și alte cheltuieli) pentru modalitatea respectivă, iar acest comision este fixat prin referire la:
 - (a) cuantumul avantajului fiscal care rezultă din modalitatea respectivă sau
 - (b) dacă modalitatea duce efectiv la obținerea unui avantaj fiscal sau nu. Aceasta ar include obligația ca intermediarul să ramburseze parțial sau integral comisioanele în cazul în care avantajul fiscal care ar trebui să rezulte din modalitatea respectivă nu a fost obținut, parțial sau integral.
3. O modalitate care conține o documentație și/sau o structură puternic standardizată și care este disponibilă pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi necesară personalizarea substanțială a acesteia în vederea implementării.

B. Semne distinctive specifice legate de testul beneficiului principal

1. O modalitate prin care un participant la aceasta ia măsuri artificiale care constau în achiziționarea unei societăți care înregistrează pierderi, întreruperea activității principale a acesteia și utilizarea pierderilor societății respective pentru a-și reduce propriile obligații fiscale, inclusiv prin intermediul unui transfer al acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi.
2. O modalitate care are efectul de conversie a veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus sau scutite de la plata impozitelor.
3. O modalitate care include tranzacții circulare ce duc la spălarea de fonduri, mai precis prin implicarea unor entități interpuse fără altă funcție comercială primară, sau prin tranzacții care se compensează sau se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare.

C. Semne distinctive specifice legate de tranzacțiile transfrontaliere

1. O modalitate care implică plăți transfrontaliere deductibile efectuate între două sau mai multe întreprinderi asociate, în cazul în care este prezentă cel puțin una dintre următoarele condiții:
 - (a) destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție fiscală;
 - (b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, acea jurisdicție:
 - (i) nu impune niciun impozit pe profit sau impune un impozit pe profit la **o rată** egală cu zero **sau aproape egală cu zero** [...]; sau
 - (ii) [...]
 - (iii) este inclusă într-o listă de jurisdicții ale unor țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, ca fiind necooperante;
 - (c) plata beneficiază de o scutire **[...]** integrală de impozit în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;
 - (d) plata beneficiază de un regim fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal.
2. Deducerile pentru aceeași amortizare a activului sunt solicitate în mai multe jurisdicții.

3. Scutirea de la dubla impunere în ceea ce privește același element de venit sau de capital este solicitată în mai multe jurisdicții.
4. Există o modalitate care include transferuri de active și în cazul căreia există o diferență semnificativă în ceea ce privește suma tratată ca plătită pentru activele respective în jurisdicțiile implicate.

D. Semne distinctive specifice referitoare la schimbul automat de informații și la beneficiarii reali

1. O modalitate care poate avea ca efect subminarea obligației de raportare în conformitate cu legislația de punere în aplicare a legislației Uniunii sau cu orice acorduri echivalente referitoare la schimbul automat de informații privind conturile financiare, inclusiv acorduri cu țări terțe, sau care profită de absența unor astfel de legi sau acorduri. Aceste modalități includ cel puțin:
 - (a) utilizarea unui cont, a unui produs sau a unei investiții care nu reprezintă sau pretinde că nu reprezintă un cont financiar, dar prezintă caracteristici care sunt similare în esență cu cele ale unui cont financiar;
 - (aa) transferul conturilor financiare sau al activelor către jurisdicții în care nu există obligația schimbului automat de informații privind conturile financiare cu statul de reședință al contribuabilului relevant, sau utilizarea jurisdicțiilor respective;
 - (b) reclassificarea veniturilor și a capitalului în produse sau plăți care nu fac obiectul schimbului automat de informații privind conturile financiare;
 - (c) transferul sau conversia unei instituții financiare, a unui cont financiar sau a activelor acestora, într-o instituție financiară, un cont financiar sau active care nu fac obiectul raportării în cadrul schimbului automat de informații privind conturile financiare;

- (d) utilizarea de entități, modalități sau structuri juridice care elimină sau pretind că elimină raportarea unuia sau mai multor titulari de conturi sau a uneia sau mai multor persoane care exercită controlul în cadrul schimbului automat de informații privind conturile financiare;
 - (e) modalități care subminează sau exploatează punctele slabe din cadrul procedurilor de precauție utilizate de instituțiile financiare pentru a-și respecta obligațiile de raportare a informațiilor privind conturile financiare, inclusiv utilizarea jurisdicțiilor cu regimuri neadecvate sau precare de asigurare a respectării legislației privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe precare în materie de transparență cu privire la persoanele juridice sau construcțiile juridice.
2. O modalitate care implică un lanț juridic sau de beneficiari reali lipsit de transparență, cu utilizarea unor persoane, construcții juridice sau structuri:
- (a) care nu desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații de lucru adecvate; și
 - (b) care sunt constituite, gestionate, rezidente, controlate sau stabilite în orice altă jurisdicție decât cea de rezidență a unuia sau a mai multor beneficiari reali ai activelor deținute de aceste persoane, construcții juridice sau structuri; și
 - (c) în cazul în care beneficiarii reali ai acestor persoane, construcții juridice sau structuri, astfel cum sunt definite în Directiva 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, sunt făcuți neidentificabili.

- E. Semne distinctive specifice referitoare la stabilirea prețurilor de transfer
1. O modalitate care implică utilizarea unor norme unilaterale privind „sfera de siguranță”.
 2. O modalitate care implică transferul de active necorporale dificil de evaluat. Termenul „active necorporale dificil de evaluat” desemnează activele necorporale sau drepturile privind acestea pentru care, în momentul transferului lor între întreprinderi asociate:
 - (i) nu există elemente comparabile fiabile, și
 - (ii) la data la care a fost încheiată tranzacția, previziunile privind viitoarele fluxuri de numerar sau veniturile preconizate a fi obținute din activele necorporale transferate, sau ipotezele utilizate în evaluarea activului necorporal sunt foarte nesigure, astfel încât la momentul transferului este dificil să se prevadă nivelul final de succes al activului necorporal.
 3. O modalitate care implică un transfer transfrontalier [...] de funcții și/sau de riscuri și/sau de active în interiorul unui grup, în cazul în care [...] **câștigurile înainte de dobânzi și impozite (EBIT) anuale preconizate, pentru perioada de trei ani ulterioară transferului, de către entitatea/entitățile care efectuează transferul se situează sub 50 % din EBIT anuale preconizate de către această entitate/aceste entități care efectuează transferul dacă transferul nu ar fi avut loc.**

**PROIECT DE DECLARAȚIE A CONSILIULUI DE CONSEMNAȚ ÎN PROCESUL-
VERBAL**

Pentru a asigura condiții adecvate de concurență echitabilă în ceea ce privește schimbul de informații eficient, precum și transparența totală în ceea ce privește strategiile de eludare a Standardului comun de raportare, Consiliul își exprimă sprijinul politic ferm pentru o acțiune la nivel internațional pentru o implementare generală a normelor privind informarea obligatorie în scopul abordării modalităților de eludare a Standardului comun de raportare și a structurilor opace.
